

Ο Θεός θέλει να μας σώσει γιατί είναι φιλόανθρωπος... Η Χάρη του Θεού και η δική μας προαίρεση κάνουν τη σωτηρία...

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)



Την πορεία της ζωής του ανθρώπου επηρεάζουν τρεις σπουδαίοι παράγοντες.

Ο πρώτος παράγων είναι η πρόνοια του Θεού. Ο Θεός προνοεί ειδικά για κάθε άνθρωπο και καταστρώνει ειδικό σχέδιο για τη σωτηρία του, το οποίο είναι για κάθε άνθρωπο ξεχωριστό. Έτσι του δίνει προσωπικά χαρίσματα και δυνατότητες τα οποία αν αξιοποιήσει ο άνθρωπος μπορεί να γίνει άγιος. Μάλιστα ο Θεός προνοεί το καλύτερο, το τελειότερο, το αγιότερο. Όμως, δεν του επιβάλλει την

αγιότητα, του δίνει τα χαρίσματα, τις δυνατότητες και τον καλεί να συνεργαστεί ελεύθερα μαζί Του για να γίνει αυτό πραγματικότητα. Η επιλογή είναι του ανθρώπου, ο Θεός σέβεται απόλυτα την ελεύθερη βούλησή του.

Ο δεύτερος παράγοντας είναι η παρέμβαση του διαβόλου. Ο διάβολος εκμεταλλεύεται τα πάθη και τις αδυναμίες του ανθρώπου, του υπόσχεται με το τρόπο του, πλούτο, δόξα, ηδονές και όπου τον «πιάσει». Και επειδή η αμαρτωλή φύση ρέπει στα πάθη και την αμαρτία, οι πιθανότητες που έχει να τον κερδίσει είναι μεγάλες. Εκμεταλλεύεται ακόμη την άγνοιά του και την ανωριμότητά του, τον παγιδεύει συνεχώς και επειδή ο άνθρωπος δεν ξέρει ή δεν έχει πείρα να τον αντιμετωπίσει πέφτει πολλές φορές στις παγίδες που του στήνει.

Και **ο τρίτος παράγοντας είναι η ελευθερία του ανθρώπου.** Αν θα δεχτεί ο άνθρωπος να συνεργαστεί με τον Θεό, να καλλιεργήσει τα χαρίσματα του Θεού ή να δουλέψει στα πάθη και τις προκλήσεις του πονηρού είναι καθαρά στην ελεύθερη βούλησή του. Ο Μέγας Βασίλειος λέει ότι **ο Θεός προνοεί το καλύτερο στη ζωή σου, όμως το «καντήλι» της ζωής σου δεν το κρατάει Εκείνος, αλλά σου το δίνει να το κρατήσεις εσύ στα χέρια σου και Εκείνος θέλει να σε βοηθήσει και να σε στηρίξει. Αν εσύ δεν προσέξεις, σκοντάψεις και πέσεις, τότε το λάδι από το καντήλι θα χυθεί και το δοχείο θα σπάσει. Όμως για αυτό δεν θα ευθύνεται η Πρόνοια του Θεού, αλλά οι δικές σου επιλογές.**

Τα παιδιά του Θεού: Οι άγιοι με τη πίστη τους και τον αγώνα τους καθάρισαν τον χώρο του νου και της καρδιάς από την παθογένεια της αρρωστημένης, αμαρτωλής ανθρώπινης φύσεως κι έγιναν τα εύχρηστα δοχεία του πνεύματος. Η ψυχή τους είναι ένας πνευματικός καθρέφτης, στον οποίο αντανακλώνται όλες οι ιδιότητες, τα χαρίσματα του Θεού, και διαχέονται στο περιβάλλον γύρω τους. Στους αγίους, η ζωή τους είναι ένας τόπος φανέρωσης των ενεργειών του Θεού.

Η πρόνοια της παιδείας του Θεού: Όταν ο άνθρωπος θέλει να τηρήσει το θέλημα του Θεού, έχει καλή θέληση και διάθεση, έχει φιλότιμο, θέλει να είναι ενάρετος, όμως επειδή είναι αμελής και επιπόλαιος, δεν καλλιεργεί τον εαυτό του στις αρετές και στο θέλημα του Θεού, τότε η Πρόνοια του Θεού, λειτουργεί παιδαγωγικά, για να τον βοηθήσει να ωριμάσει και να δυναμώσει η θέλησή του. Πάντα όμως με διάκριση, χωρίς ποτέ να παραβιάζει την ελευθερία του ανθρώπου. Προσπαθεί μόνο να δώσει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να ενεργοποιήσει τα χαρίσματά του και να καρποφορήσει τελικά τις αρετές. Στη παρέμβαση αυτή ο Θεός «κρύβεται», δεν ενεργεί φανερά, αλλά «πλησιάζει» μυστικά, γιατί αν ενεργήσει φανερά, πρώτον, θα παραβιάσει την ελευθερία του ανθρώπου, την οποία ο Θεός, ως χορηγός της ελευθερίας σέβεται σε απόλυτο βαθμό και προτιμάει να

αφήσει τον άνθρωπο, όταν δεν θέλει τη σωτηρία του, να κολασθεί, παρά να του στερήσει την ελευθερία του. Έτσι δεν επιβάλλει ποτέ το θέλημά Του, την παρουσία Του. Και δεύτερον, αν ο Θεός φανερωθεί χωρίς ο άνθρωπος να έχει τις απαραίτητες προϋποθέσεις, χωρίς δηλαδή να έχει ψυχική και πνευματική ωριμότητα, θα πάθει ηθική και πνευματική ζημιά. Το καλό αποτέλεσμα έρχεται συνήθως μέσα από τα αντίθετα, δηλαδή μέσα από δοκιμασίες, θλίψη, πόνο, στενοχώριες, οι οποίες όμως είναι μόνο παιδαγωγικές.

Η πρόνοια της εγκατάλειψης: Όταν ο άνθρωπος δεν θέλει να εφαρμόσει το θέλημα τού Θεού, δεν θέλει να καλλιεργήσει τον εαυτό του στις αρετές, δεν θέλει να έχει καμμία γνώση και επίγνωση του Θεού, δεν θέλει να μετανοήσει, δεν θέλει τη σωτηρία του, τότε η Πρόνοια του Θεού τον «εγκαταλείπει». Τον αφήνει δηλαδή να κάνει χρήση της ελευθερίας του, της δικής του επιλογής σεβόμενος την ελεύθερη βούλησή του, περιμένοντας τη μετάνοιά του. Και όταν μετανοήσει, τον δέχεται κι αυτόν, τον κάνει πάλι δικό του αγαπημένο παιδί και του δίνει όλα τα ευεργετήματα που έχει για τα αληθινά και γνήσια παιδιά του. Όπως ακριβώς μας περιγράφει ο Κύριος στο Ευαγγέλιο, στην περίπτωση του ασώτου υιού.

Όπως τονίζει πολύ σοφά ο άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης (Λόγος Ε εις τους Μακαβ.) Η δίκαιη κρίση του Θεού εξομοιώνεται με τη δική μας διάθεση, οποία είναι η διάθεσή μας, τέτοια είναι και η κρίση του Θεού. Η πρόγνωση του Θεού λένε οι άγιοι θεολόγοι πατέρες είναι θεωρητική και όχι πρακτική που σημαίνει: Όχι γιατί σε προβλέπει ο Θεός σωσμένο, σώζεσαι ή γιατί σε προβλέπει ο Θεός κολασμένο κολάζεσαι, αλλά γιατί από τα καλά σου έργα, συνεργούσα η χάρη του Θεού, σώζεσαι και ο Θεός σε προβλέπει σωσμένο, ή για τα κακά σου έργα, αποφεύγοντας τη χάρη του Θεού, κολάζεσαι, ο Θεός σε βλέπει κολασμένο... Όπως αλλάζεις ζωή, έτσι και ο Θεός αλλάζει απόφαση. Η κρίση του Θεού εξομοιώνεται με τη δική μας προαίρεση. **Ο Θεός θέλει να μας σώσει γιατί είναι φιλόανθρωπος, εμείς όμως μπορούμε να σωθούμε γιατί είμαστε ελεύθεροι.** Η Χάρη του Θεού και η δική μας προαίρεση κάνουν τη σωτηρία... Αποφάσισε ο Θεός να σώσει τους δικαίους και να κολάσει τους αμαρτωλούς; Είσαι δίκαιος; Πρόσεξε μη πέσεις, γιατί η απόφαση σωτηρίας σου γίνεται απόφαση της κολάσεώς σου. Είσαι αμαρτωλός, πρόσεξε να μετανοήσεις, γιατί η απόφαση της κολάσεώς σου γίνεται απόφαση της σωτηρίας σου. Θέλεις να ξέρεις πως έχουν τα πράγματα για τη σωτηρία σου; Θέλει ο Θεός γιατί είναι φιλόανθρωπος, αν θέλεις και εσύ, γιατί είσαι ελεύθερος, είσαι σεσωσμένος.

Πρωτοπρεσβύτερου Γεωργίου Κουρκουβάτη
Εκδόσεις Ν Αγχίαλος

Πηγή: askitikon.eu